

بروزترین و ابرترین
سایت کنکوری کشور

WWW.KONKUR.INFO

فصل دوم: دینامیک و حرکت دایره‌ای

دینامیک: علمی است با در نظر گرفتن نیرو به بررسی حرکت می‌پردازد.

توصیف نیرو: عاملی است که باعث تغییر وضعیت حرکت جسم می‌شود یعنی وقتی به یک جسم نیرو وارد می‌شود سرعت و یا شکل جسم تغییر می‌کند. (برهم کنش (ثابت) دو جسم بر یکدیگر را نیرو نامند). (نیرو دارای اندازه و جهت است، بنابراین یک کمیت برداری است).

قانون اول نیوتون (لختی): یک جسم حالت سکون و یا حرکت یکنواخت روى خط راست خود را حفظ می‌کند، مگر آنکه تحت تاثیر نیرویی مجبور به تغییر آن حالت شود. یا: هرگاه بر جسمی نیرو وارد نشود (یا برآیند نیروهای وارد بر آن صفر شود) جسم اگر ساکن باشد همچنان ساکن می‌ماند و اگر دارای حرکت باشد به حرکت خود با سرعت ثابت ادامه می‌دهد.

لختی یا اینرسی: مقاومت اجسام در مقابل تغییر حرکت و سرعت را لختی یا اینرسی می‌نامند. این اصل مطابق با قانون اول نیوتون است. به همین علت قانون اول نیوتون درباره حرکت را قانون لختی نیز می‌نامند یا: تمایل اجسام برای حفظ حالت سکون یا حرکت یکنواخت روى خط راست، را لختی می‌گوییم.

قانون دوم نیوتون: اگر به یک جسم نیروهایی وارد شود، شتابی می‌گیرد که با برآیند نیروهای وارد بر جسم (نیروی خالص وارد بر جسم) نسبت مستقیم دارد و با آن هم جهت

$$\vec{a} = \frac{\vec{F}_{net}}{m} \Rightarrow \vec{F}_{net} = m\vec{a}$$

* تکانه (اندازه حرکت): حاصل ضرب جرم جسم در سرعت آن، تکانه نام دارد و آن را با \vec{P} نشان می‌دهیم، که کمیتی برداری است. یکای تکانه در SI، N.S یا $\frac{kg \cdot m}{s}$ است.

$$\vec{P} = m\vec{V}$$

قانون دوم نیوتون بر حسب تکانه برای نیروی ثابت به صورت رو برو است:

$$\Delta\vec{P} = \vec{F}_{net}\Delta t$$

برای بازه زمانی بزرگ به جای نیروی خالص باید نیروی خالص متوسط در فاصله زمانی مورد نظر را به کار برد. یعنی:

$$\vec{F}_{av} = \frac{\Delta\vec{P}}{\Delta t}$$

تغییر تکانه یک جسم را می‌توان از سطح زیر نمودار نیرو زمان نیز به دست آورد.

قانون سوم نیوتون: هرگاه جسمی به جسم دیگر نیرو وارد کند، جسم دوم هم به جسم اول نیرویی هم اندازه‌ی آن ولی در خلاف جهت وارد می‌کند (کنش) و نیرویی که جسم دوم وارد می‌کند (واکنش) نامیده می‌شوند. این دو نیرو همواره هم اندازه هم راستا و در سوی مخالف یکدیگرند و هریک بر جسم دیگر وارد می‌شود. یا: برای هر عملی، عکس العملی است مساوی با آن ولی در جهت مختلف

$$\vec{W} = m\vec{g}$$

جهت وزن و در نتیجه شتاب گرانشی همواره به طرف زمین (مرکز زمین) است. جرم یک جسم در مکان‌های مختلف ثابت است، اما وزن آن به مقدار g در آن مکان بستگی دارد. شتاب جاذبه (g) در سطح زمین تقریباً 9.8 N/kg است.

نیروی وزن: وزن یک جسم روی زمین، نیروی گرانشی است که از طرف زمین بر جسم وارد می‌شود. که به آن نیروی مقاومت شاره می‌گویند. ویژگی‌ها: ۱) نیروی گرانشی همواره به بزرگی جسم، تندی آن و ... بستگی دارد. ۲) هر چه تندی جسم بیشتر باشد، نیروی مقاومت شاره بیشتر خواهد شد. ۳) اگر جسم در هوا حرکت کند، به این نیرو، نیروی مقاومت هوا می‌گویند.

نیروی عمودی سطح (نیروی عمودی تکیه‌گاه): نیروی عمودی سطح ناشی از تغییر شکل سطح تماس دو جسم است و با F_N نشان داده می‌شود. برای جسم روی سطح افقی F_N است مگر آنکه نیروی دیگری، عمود بر سطح وجود داشته باشد.

نیروی اصطکاک: وقتی تلاش می‌کنیم جسمی را روی سطحی به حرکت در آوریم، چه جسم حرکت کند و چه ساکن بماند، با مقاومتی روبه‌رو می‌شویم که به آن نیروی اصطکاک گویند. این نیرو در خلاف جهت حرکت بر جسم وارد می‌شود و از نیروهای الکترومغناطیسی بین اتم‌ها ناشی می‌شود. نیروی اصطکاک بین دو جسم به جنس سطح دو جسم، وزیری و نرمی آنها و بستگی دارد. نیروی اصطکاک بر دو نوع است: ۱- نیروی اصطکاک ایستایی: در این حالت جسم نسبت به سطحی که بر آن قرار دارد، کشیده شده اما ساکن می‌ماند. ۲- نیروی اصطکاک جنبشی (لغزشی): در این حالت جسم نسبت به سطحی که بر آن قرار دارد در حرکت است.

* نیروی اصطکاک ایستایی دارای حداقلی است که با $f_{s,max}$ نشان می‌دهیم و به آن نیروی اصطکاک ایستایی در آستانه حرکت گفته می‌شود. اگر نیروی F بزرگ‌تر از $f_{s,max}$ باشد جسم شروع به حرکت می‌کند. اصطکاک ایستایی آستانه حرکت از رابطه روبرو به دست می‌آید.

۱) م: ضریب اصطکاک ایستایی است و بستگی به جنس سطح تماس (زبری، صافی و ...) رطوبت محیط و ... دارد و چون یک مقدار ثابت است واحد ندارد.

نیروی اصطکاک جنبشی: وقتی جسمی روی سطحی می‌لغزد از طرف سطح بر جسم، نیروی اصطکاک جنبشی وارد می‌شود که موازی با سطح و در خلاف جهت لغزش جسم است. آزمایش نشان می‌دهد که اندازه نیروی اصطکاک جنبشی متناسب با اندازه نیروی عمودی سطح است.

$$f_k = \mu_k F_N$$

که در آن F_N نیروی عمودی سطح و μ_k ضریب اصطکاک جنبشی است. ضریب اصطکاک جنبشی مانند ضریب اصطکاک ایستایی به عامل‌هایی مانند جنس سطح تماس دو جسم، میزان صافی و زبری آنها و ... بستگی دارد و بدون واحد است.

۲) م: همواره از μ_k بزرگ‌تر است لذا نیروی اصطکاک ایستایی از جنبشی بیشتر است. ($\mu_k < \mu_s$)

نیروی کشسانی (قانون هوک): اگر فری را تحت اثر نیروی کشش یا فشارنده‌ی F از حالت عادی خود خارج کنیم، فر نیرویی در خلاف جهت تراکم یا کشیده شدن وارد می‌کند این نیرو را نیروی کشسانی یا نیروی بازگرداننده فر می‌نامند. (نیروی F_e)

$$F_e = k\Delta l \quad \Delta l = l - l_o$$

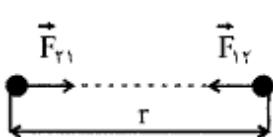
ΔF تغییر طول فنر، l_0 طول اولیه فنر، T طول فنر در اثر نیروی F است. ثابت فنر و از مشخصه های فنر است که ضریب سختی فنر نیز نامیده می شود. ثابت فنر به اندازه شکل و ساختار ماده ای که فنر از آن ساخته شده بستگی دارد و واحد آن N/m است. دوره زمانی از پریوود: مدت زمانی است که متحرک روی مسیر دایره ای، یک دور کامل را طی می کند. دوره را با $T = \frac{2\pi r}{v}$ نمایش می دهند و پکای آن در SI، ثانیه است.

آنچه که در این حرکت ذره محیط دایره ($2\pi r$) را تندی (v) در زمان T طی می کند، داریم:

شتاب مرکزگرا و قانون دوم نیوتون: دور حکمت دایره ای یکنواخت، اندازه سرعت ثابت است اما جهت آن دائم تغییر می کند. به همین دلیل حرکت دایره ای، حرکتی شتاب دار است. در حالتی که بازه زمانی خیلی کوچک انتخاب می شود، جهت Δv به طرف مرکز دایره خواهد بود. پس جهت شتاب لحظه ای نیز به طرف مرکز خواهد بود. به همین دلیل به آن شتاب مرکزگرا می گویند. شتاب مرکزگرا برابر است با:

در حرکت دایره ای یکنواخت، شتاب جسم، همواره در راستای شاعع دایره و به طرف مرکز آن می باشد. طبق قانون دوم نیوتون، نیرو و شتاب، هم جهت با یکدیگر می باشند. در نتیجه در حرکت دایره ای یکنواخت، برآیند نیروهای وارد بر جسم (F_{net} ، به طرف مرکز دایره است).

قانون دوم نیوتون در حرکت دایره ای یکنواخت: —

نیروی گرانشی: نیروی گرانشی میان دو ذره با حاصل ضرب جرم دو ذره نسبت مستقیم و با مربع فاصله آنها از یکدیگر نسبت وارون دارد.

$$F = G \frac{m_1 m_2}{r^2} \quad (\text{نیروی گرانشی بین دو ذره})$$

که در آن: m_1 : جرم جسم ۱ m_2 : جرم جسم ۲ r : فاصله بین دو جسم G : ثابت جهانی گرانش

* ثابت جهانی گرانش است که مقدار آن $G = 6.67 \times 10^{-11} \frac{N \cdot m^2}{kg^2}$ است که مقداری بسیار کوچک می باشد. بنابراین نیروی گرانشی میان جسم های با جرم های

کوچک قابل ملاحظه نیست.

* دو جرم همواره یکدیگر را می ربانند. به عبارت دیگر نیروی گرانشی از نوع رانشی (دافعه) نیست.

چند نکته برای حل مسائل دینامیکی:

- ۱- ابتدا جسم را مشخص کرده و شکل ساده ای برای آن رسم می کنیم.
- ۲- نیروهایی که از طرف محیط به جسم وارد می شود مشخص (تعیین جهت و راستا) می کنیم. (دیگرام آزاد) (نیروها عبارتند از وزن، عکس العمل تکیه گاه، اصطکاک، کشش نخ، نیروی موتور و غیره)
- ۳- دستگاه مختصاتی مناسب مشخص می کنیم. (جهت حرکت یا میل به حرکت، جهت + یکی از محورها است.)
- ۴- با استفاده از قانون دوم نیوتون، شتاب حرکت یا مجهول دیگر مسأله را به دست می آوریم.

بروزترین و ابرترین
سایت کنکوری کشور

WWW.KONKUR.INFO

